

Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 1, januari, 2003

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het *“woord van de gerechtigheid”* staat in contrast tot *“de eerste beginselen van de uitspraken van God”* (Hebr. 5:12). Het *“woord van de gerechtigheid”* duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de *“vaste spijs”* (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om *“het einddoel van het geloof”* (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Alle Schriftgedeelten zijn uit de NBG-vertaling, tenzij anders vermeld.

Het dualisme van eeuwig leven

De uitdrukking “eeuwig leven” is de vertaling van het Griekse bijvoeglijke naamwoord *“aionios”* en het Griekse zelfstandige naamwoord *“zoe”* dat “leven” betekent.

Naast *“aionios”* wordt het zelfstandige naamwoord *“aioon”* gebruikt dat “eeuw, langdurig tijdperk of eeuwigheid” betekent.

In feite kent de Griek niet het woord “eeuwig”. Als onze Bijbel zegt *“in eeuwigheid”* (2 Kor. 9:9), dan is dat de vertaling van “in de aionen”. En als de Bijbel zegt *“tot in alle eeuwigheden”* (Openb. 1:6), dan is dat de vertaling van *“tot in de aionen van de aionen.”* De Griek beziet de eeuwigheid als een aaneenschakeling van langdurige tijdperken. Toch kan het woord *“aioon”* ook “eeuwig” betekenen, maar dat moet dan uit het tekst blijken.

Er is een groot verschil tussen “eeuwigheid” en “langdurig tijdperk”. Daarom heeft het woord *“aioon”* en het bijvoeglijke naamwoord *“aionios”* een tweeledige betekenis en heeft de uitdrukking “eeuwig leven” ook een tweeledige betekenis.

Het “leven van de aioon” kan daarom vertaald worden met “eeuwig leven” of met “langdurig tijdperk leven”. Steeds moet de lezer van het Nieuwe Testament zich afvragen welke van deze twee betekenissen wordt gebruikt, want de NBG-vertaling vertaalt het consequent met “eeuwig leven”.

“Eeuwig leven” is een van de eerste zaken waarmee een christen wordt geconfronteerd na de wedergeboorte. Wedergeboorte (Joh. 3:3,7) vindt plaats nadat Christus is *“aangenomen”* en men *“een kind van God”* wordt (Joh. 1:12).

Van ieder christen, van eenieder die Christus heeft aangenomen, geldt:

“En dit is het getuigenis: God heeft ons eeuwig leven gegeven en dit leven is in zijn Zoon. Wie de Zoon heeft (aangenomen), heeft het leven. Wie de Zoon van God niet heeft (aangenomen), heeft het leven niet. Dit heb ik u geschreven, die gelooft in de naam van de Zoon van God, opdat gij weet dat gij eeuwig leven hebt” (1 Joh. 5:11-13).

De context is duidelijk. Er is hier geen sprake van “langdurig tijdperk leven”, maar van “eeuwig leven”. 1 Johannes 5:11-13 beschrijft de zekerheid van dit eeuwige leven en Johannes wil dat zijn lezers weten dat zij dit leven bezitten. Het is het leven dat de gelovige deelachtig wordt als Gods Geest één wordt met onze geest en wij kinderen van God worden genoemd (Rom. 8:16).

Zekerheid van eeuwig leven als gave

Veel kinderen van God bezitten deze zekerheid niet waarvan 1 Johannes 5:13 spreekt. Zij hopen op dit leven, dat God het in zijn genade eens aan hen zal schenken. Dit is echter geen bijbelse taal. Zij bezitten dit leven al, want het is aan hen geschonken op basis van het volbrachte werk van Christus (Joh. 3:16). Zekerheid van eeuwig leven is zeer belangrijk, want het ontbreken van deze zekerheid brengt de gelovige in een kwetsbare positie voor wat de geestelijke wedloop betreft. Vroeg of laat zal de tegenstander twijfel zaaien, waardoor de wedloop vertraagd kan worden of zelfs niet wordt uitgelopen (vgl. 1 Kor. 9:24-27; 2 Tim. 4:7).

Grijp het eeuwige leven

Een vers waar ook de uitdrukking “eeuwig leven” (NBG) voorkomt, is 1 Timothéüs 6:12:

“Strijd de goede strijd des geloofs, grijp het eeuwige leven, waartoe gij geroepen zijt en de goede belijdenis afgelegd hebt voor vele getuigen.”

Welke betekenis heeft “eeuwig leven” hier, “eeuwig leven” of “langdurig tijdperk leven”?

Er is direct al een verschil te zien met 1 Johannes 5:13. Het leven dat Johannes wil dat we de zekerheid hebben het te bezitten, moet hier worden gegrepen. Bovendien laat de context zien dat het grijpen van het eeuwige leven in verband staat met het strijden van de goede strijd van het geloof.

Van “eeuwig leven”, zoals we in 1 Johannes 5 zien, kan hier daarom geen sprake zijn. 1 Timothéüs 6:12 heeft te maken met “langdurig tijdperk leven”. De vraag rijst dan meteen: “Wat is dat lange tijdperk dan en wat heeft dat tijdperk te maken met de goede strijd van het geloof?”

In Markus 10:30 lezen we:

“Voorwaar, Ik zeg u: er is niemand, die huis of broeders of zusters of kinderen of akkers heeft prijsgegeven om Mij en om het evangelie, of hij ontvangt honderdvoudig terug; nu in deze tijd, huizen en broeders en zusters en moeders en kinderen en akkers, en in de toekomstige eeuw het eeuwige leven.”

In Markus 10:30 betekent “eeuwig leven” “langdurig tijdperk leven” en wordt dit tijdperk in verband gebracht met de toekomstige eeuw (aion), het Messiaanse tijdperk.

Niets verbindt 1 Johannes 5:13 met Markus 10:30. In 1 Johannes 5:13 is het een gave van God, maar in Markus 10:30 heeft het met de trouw van de gelovige te maken als hij zaken prijsgeeft om de goede strijd van het geloof te strijden.

Het Messiaanse tijdperk of millennium is een speciale periode van duizend jaar. Het is de eeuw van de gerechtigheid. Christenen leven nu in een periode van genade en wanneer de nieuwe hemel en nieuwe aarde zijn aangebroken, zal dat ook een tijd van genade zijn. Maar het Messiaanse tijdperk zal verschillend zijn. Het is een tijdperk waarin God loon heeft bereid voor hen die trouw zijn en tuchtiging voor wie ontrouw zijn gebleken.

In Matthéüs 10:38 lezen we:

“En wie zijn kruis niet opneemt en achter Mij komt, is Mij niet waardig. Wie zijn leven vindt, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het vinden.”

Wie in dit leven erop uit is zijn eigen ego in stand te houden en voor zichzelf te leven, zal voor de rechterstoel van Christus blijken te hebben verloren wat hij nastreefde. En wie zijn eigen leven prijsgeeft om voor de Here te leven, zal uiteindelijk merken te hebben bereikt wat hij of zij wilde: leven. Dit leven is het langdurig tijdperk leven, dat de gelovige ontvangt indien hij waardig wordt bevonden als mede-erfgenaam te mogen delen in de toekomstige heerschappij met Christus (Rom. 8:17).

In 1 Timothéüs 6:19 lezen we:

“Waardoor zij zich een vaste grondslag voor de toekomst verzekeren om het ware [“eeuwige”] (Gr. aionios) leven te grijpen.”

De gedachte is hier dezelfde als in 1Timothéüs 6:12: het is het toekomstige leven dat gegrepen moet worden, het leven in de toekomstige eeuw, in het Messiaanse tijdperk.

Erfgenamen van het eeuwige leven

De relatie tussen langdurig tijdperk leven vinden we in Titus 3:7:

“... opdat wij, gerechtvaardigd door zijn genade, erfgenamen zouden worden overeenkomstig de hoop van het eeuwige leven.”

In dit vers wordt eeuwig leven omschreven als een hoop, een toekomstige erfenis. Het langdurig tijdperk leven is altijd een beërfd leven en komt pas in beeld nadat men een kind van God is geworden: “indien gij zoon zijt, dan zijt gij ook erfgenaam door God” (Gal. 4:7).

Ongehoorzaamheid

Een moeilijker vers is Johannes 3:36:

“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, doch wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem.”

In het algemeen wordt in dit vers “eeuwig leven” gezien en niet “langdurig tijdperk leven”. De gedachte daarbij is dat “ongehoorzaamheid” hier synoniem is met het “ongeloof” van de onverloste mens. Het vers heeft echter te maken met “langdurig tijdperk leven”. De woorden “gelooft” en “ongehoorzaam is”, zijn in de Griekse tekst tegenwoordige deelwoorden (“gelovende” en “ongehoorzaam zijnde”) en duiden op een voortgaand proces.

Gehoorzaamheid komt pas in beeld nadat men is wedergeboren. Eeuwig heil is gebaseerd op de dood en het vergoten bloed van Christus; het is een overgaan van de dood naar het leven. Het sleutelwoord is daarbij “aannemen” (Joh. 1:12; vgl. Ex. 12:13) en niet “gehoorzaamheid”. Ook in 1 Petrus 2:7 zien we deze tegenstelling als het om verlost en gaat: *“U dan die “gelooft” (“gelovenden”), is Hij dierbaar, maar de “ongehoorzamen” (“niet gehoorzamenden”) wordt gezegd: ...”* (St. Vert.).

De vrucht van het eeuwige leven

Overal waar vrucht wordt verbonden met “eeuwig leven”, moet dit leven als langdurig tijdperk leven worden gezien. Vrucht is een zaak die in beeld komt nadat men eeuwig leven heeft ontvangen en heeft met de wandel van een christen te maken. Vrucht is daarom verbonden met langdurig tijdperk leven.

“Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven. Want het loon dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here” (Rom. 6:22,23)

“Eeuwig leven” in Rom. 6:22, 23 kan alleen betrekking hebben op langdurig tijdperk leven. Eeuwig leven, als een gave, wordt ontvangen als men een kind van God wordt en langdurig tijdperk leven komt pas in beeld aan het einde, na de geestelijke wedloop. Alhoewel er wordt gesproken over *“genade die God schenkt”*, is hier toch sprake van langdurig tijdperk leven.

Het Griekse woord “charisma” (genadegift) en het afgeleide woord “*charis*” (gave), omvat het hele panorama van het christenleven. “Genade” speelt een rol om tot geloof te komen, maar ook in onze dagelijkse geestelijke wandel (1 Kor. 15:10).

“De dood” in vers 23 heeft niets te maken met de zonde van de onverloste mens, maar met christenen die het langdurig tijdperk leven niet ontvangen. Vergelijk Romeinen 8:13 dat over christenen gaat. Wie naar het vlees leeft, zal sterven, maar wie door de Geest de werking van het lichaam doodt, zal leven. Dit sterven heeft niets te maken met het verliezen van iemands eeuwig heil, want een christen kan zijn eeuwig heil niet verliezen. “De dood” is een beschrijving van toorn die op de christen blijft (Joh. 3:36), omdat hij niet bereid was zijn leven te verliezen voor de Heer.

Die christen ontvangt dan geen langdurig tijdperk leven en de afwezigheid van dat leven wordt als “dood” omschreven.

Dezelfde gedachte vinden we in Galaten 6:8 waar een christen, die naar het vlees leeft, verderf zal oogsten, en een christen die op de akker van de Geest zaait, eeuwig leven – langdurig tijdperk leven – zal oogsten.

Eeuwig leven als gave is – op basis van de trouw en het volbrachte werk van Christus - voor ieder christen het deel. Langdurig tijdperk leven is afhankelijk van de trouw van de gelovige, als hij wandelt naar het vlees of naar de Geest. Wie wandelt naar de Geest zal het leven van de eeuw die komt, genieten als mede-erfgenaam van God. Wie dit mist, zal hierin niet delen en die toestand wordt in de Bijbel omschreven als “verderf” en “dood”.

Zelfstudie

Ga zelf na welke vorm van “eeuwig leven” wordt bedoeld in Matt. 19:16,29; Lukas 18:30; Joh. 3:16; 12:25; Hand. 13:46, 48; 1 Tim. 1:16).